

ТЭКСТ ДЛЯ ВОДГУКУ

* * *

Я вывучаю прагна мову дрэў.
Пра што яны гавораць між сабою,
Што думаюць,
калі ў зялёны спеў
Прыходжу я з сякерай і пілою?

Пакуль кругамі боль не закіпіць
На свежых пнях,
заліўшыся смалою,
Нялёгка мне ў маўклінасці лавіць
Высокі шум іх дзіўнага спакою.

Стаяць, нязрушныя, сасна к сасне
І горда углядаюцца у высі.
Мільёны год жылі вы без мяне.
А мне без вас
і дня не абысціся.

Мікола Арочка